

yderligere stramninger af den såkaldte stabilitetspagt, så det bliver endnu vanskeligere at gøre noget ved de store problemer med arbejdsløshed i mange af de europæiske lande.

Så vidt jeg har forstået på pressen i dag, har ministeren tilsluttet sig disse skærpede tyske krav, som blev drøftet på et økonomiminister-møde i går. Det vil jeg vende tilbage til senere, og jeg håber, at ministeren også vil redegøre for det i sin besvarelse.

Forberedelsen af den fælles mønt har allerede i en række EU-lande kostet dyrt i form af øget arbejdsløshed, og hvis og når euroen gennemføres den 1. januar 1999, vil lande som f.eks. Frankrig, Italien og Belgien komme i en fortvivlet situation, fordi de på den ene side er nødt til at gøre noget ved arbejdsløsheden, men det kan de på den anden side ikke, fordi de skal skære ned på grund af euroen. Det hænger ikke sammen, og det vil kaste disse lande ind i en ond cirkel med nedadgående økonomi.

Euroen er et dybt udemokratisk skrivebordsprojekt, der bygger på en forældet økonomisk teori, som slet ikke passer til den situation, vi desværre har i dag, hvor arbejdsløsheden er det helt afgørende problem i EU-landene. Euroen vil blive en møllesten om halsen på de regeringer, der kæmper med voksende arbejdsløshedsproblemer, og som i forvejen er hårdt trængt. Derfor bør Danmark efter Enhedslistens opfattelse holde sig på så stor afstand som muligt fra dette risikable eksperiment, og det er derfor, vi ønsker denne debat i dag med ministeren.

Den danske befolkning har jo besluttet, at vi ikke deltager i den fælles mønt. Alligevel vil regeringen gerne med i det såkaldte Euro-X-Råds møder, og regeringen planlægger nu at indgå en snæver aftale mellem Danmark og den ny EU-centralbank i Frankfurt. Efter Enhedslistens opfattelse er det ikke en fordel for Danmark at indgå en sådan aftale, og England og Sverige ønsker det jo heller ikke; de vil ikke have en sådan aftale.

En snæver aftale vil reelt forpligte Danmark til at følge centralbankens beslutninger. Dermed undermineres den danske undtagelse, og der er reelt tale om et første skridt ind i den fælles mønt. Derfor strider en sådan aftale efter Enhedslistens opfattelse imod resultatet af folkeafstemningen den 18. maj 1993.

Besvarelse

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg vil gerne takke Enhedslisten for forespørgslen, fordi jeg synes, det er vigtigt – og det tror jeg måske er et af de få synspunkter, hvor der er enighed mellem Enhedslisten og mig – at vi også i Folketinget løbende diskuterer det arbejde, der foregår i EU, selvfølgelig også på det område, som betegnes ØMU'en.

Den første weekend i maj i år vil det blive besluttet, hvilke lande der skal deltage ved iværksættelsen af tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union fra 1. januar 1999. Det betyder, at en række EU-lande får en fælles valuta, der kaldes euro. Desuden får landene fælles penge- og valutapolitik.

EU-Kommissionen og EMI, Det Europæiske Monetære Institut – det er nationalbankcheferne i EU – har udarbejdet to beretninger. De blev udsendt den 25. marts, og de beskriver, om EU-landene opfylder betingelserne for at deltage i den fælles valuta, euroen. Om Danmark og England hedder det, at de to lande allerede har meddelt, at de ikke deltager i den fælles valuta fra den 1. januar 1999.

De andre lande kan kun deltage i euroen, hvis deres nationale centralbanker er gjort uafhængige, og hvis landene opfylder de fire såkaldte ØMU-kriterier, nemlig kravet om lav inflation, lave renter, sunde offentlige finanser og deltagelse i mindst to år uden devalueringer i det europæiske valutasamarbejde.

Det er Kommissionens og EMI's vurdering, at 11 lande opfylder alle disse kriterier for deltagelse. Det er Tyskland, Frankrig, Italien, Holland, Belgien, Luxemburg, Irland, Østrig, Finland, Spanien og Portugal. Derfor har Kommissionen indstillet til det ministerråd, der hedder Økofinrådet, at disse lande deltager i ØMU'en og får fælles valuta fra den 1. januar 1999.

Økofinrådet behandler denne indstilling den 1. maj, herefter skal Europa-Parlamentet høres, og den endelige formelle udvælgelse af euro-landene foretages den 2. maj, som hr. Keld Albrechtsen sagde i sin indledning, af EU's stats- og regeringschefer på et rådsmøde. Det er ikke et topmøde i traditionel form.

Når den endelige beslutning foreligger den 2. maj, vil eurolandene offentliggøre de omregningskurser, der vil være gældende mellem deres valutaer fra den 1. januar 1999. Fra denne dag vil der være et fastfrosset ombytningsforhold, som vi kalder det. Det betyder, at kurser-